

De Galileo 'kronkel'

door Russell Grigg, M.Sc. <https://creation.com/the-galileo-twist>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoot door M.V.

Creationisten worden vaak beschuldigd (door christenen die hun visie tegenstaan) dat zij dezelfde fout maken die de Rooms-katholieke kerk maakte in de tijd van Galileo. Toen stond de institutionele kerk erop dat de Bijbel leerde dat de zon om de aarde draaide. Nadat door Galileo werd aangetoond dat het tegenovergestelde waar was, vonden gelovigen dat zij zich comfortabel konden aanpassen aan dit nieuwe feit, zonder enig probleem met hun geloof in de Bijbel. Maar, de historische gebeurtenissen rond Galileo zouden een waarschuwing moeten zijn voor theïstische evolutionisten en zij die in lange tijdsperioden geloven ("long-agers"), niet voor de Genesis-scheppingsbeweging.

De achtergrond

Meer dan twee millennia geleden leerde Aristoteles (384-322 vC) dat de aarde het centrum was van een 'volmaakt' universum waarin de bewegingen van de sterren circulair en altijddurend waren.

Ptolemaeus (2de eeuw nC) breidde deze ideeën uit in wat bekend kwam te staan als het Ptolemaeus-systeem. (zie schema achteraan, en vooral <https://creation.com/the-galileo-twist#Ptolemaic>).

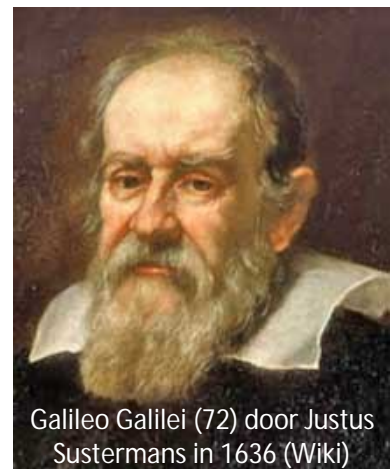
Daarna, in de 16de eeuw, postuleerde Copernicus¹ (1473–1543) de betere verklaring dat de aarde en de planeten rond de zon draaiden.[1][2]

In de 17de eeuw was Galileo (1564–1642) met zijn telescoop in staat repetitieve en herhaalbare observaties te doen en aan te tonen dat de zon vlekken had die zich bewogen over haar oppervlak, aantonend dat de zon niet 'volmaakt' was en ze zelf roteerde; hij observeerde de fases van Venus, aantonend dat Venus rond de zon draaide; en hij ontdekte 4 manen die draaiden om Jupiter, niet de aarde, aantonend dat de aarde niet het centrum van alles was. In 1618 observeerde hij drie kometen die moeiteloos passeerden door Ptolemaeus' kristallijne sferen (waarin de planeten en sterren naar veronderstelling rond de aarde bewogen), aantonend dat deze sferen denkbeeldig moesten zijn.

Het heliocentrische (→ Grieks *helios* = zon) of Copernicaanse systeem stond de zienswijze tegen van de astronomen-filosofen van die dagen, die leefden van het doceren van Aristoteles en Ptolemaeus, en daardoor waren zij bevooroordeeld tegen verandering. Zij waren daardoor ook Galileo's geschriften vijandig gezind, of negeerden ze. Vele kerkleiders lieten zich overtuigen, door de Aristotelianen aan de universiteiten, dat het geocentrische systeem (aarde in het centrum) in de Schrift werd geleerd en dat Galileo de Bijbel tegensprak. Zij stonden Galileo bitter tegen en dreigden met de doodstraf als hij zijn vondsten niet zou verwerpen.

Dit was zo, want:

1. De kerkleiders hadden als dogma het geloofssysteem aangenomen van de heidense (d.w.z. niet-christelijke) filosofen Aristoteles en Ptolemaeus, welke de wereldbeschouwing was geworden van het toenmalige wetenschappelijke establishment. Het gevolg daarvan was dat kerkleiders de kennis gebruikten van de dag om de Schrift te interpreteren, in plaats van de Bijbel te gebruiken om de kennis van de dag te evalueren.

Galileo Galilei (72) door Justus Sustermans in 1636 (Wiki)

¹ De Katholieke Kerk nam aanvankelijk geen stelling voor of tegen Copernicus, omdat de theorie als een wiskundige fictie werd beschouwd, mede vanwege het voorwoord van Osiander. Dat wil niet zeggen dat de aangevoerde argumenten door de Kerk aanvaard werden. (Wiki).

2. Zij hielden vast aan de ‘meerderheidsopinie’ over het universum en verwierpen de ‘minderheidsopinie’ van Copernicus en Galileo, zelfs nadat Galileo een ontegensprekelijk bewijs toonde, gebaseerd op herhaalbare wetenschappelijke observaties, dat de meerderheid het fout zag.
3. Zij kozen enkele verzen uit de Bijbel waarvan zij dachten dat die zeggen dat de zon rond de aarde bewoog, maar zij faalden zich te realiseren dat bijbelteksten moeten begrepen worden in functie van wat de auteur zich voorgenomen had om te overtuigen. Toen Mozes schreef “De zon kwam op boven de aarde” (Genesis 19:23), was het niet zijn bedoeling een astronomisch dictum te formuleren.
4. Door Gods Geest gebruikte Mozes de taal van de normale visuele waarneming zodat zijn lezers gemakkelijk zouden begrijpen over welk tijdstip van de dag hij sprak.[3] En het is perfect gepast om in de fysica beweging te beschrijven als relatief aan het meest passende referentiekader, wat in dit geval de aarde is. Zie het subartikel “Sunspots, Galileo and heliocentrism”:
<https://creation.com/the-sun-our-special-star#sunspot>

Deze taal van normale, directe, visuele waarneming, over de tijd van de dag, vraagt geen tweede deductie dat het eigenlijk de zon is die beweegt. Inderdaad, dit is exact hetzelfde wat wetenschappers vandaag doen in weerberichten wanneer zij de tijden geven van ‘zonsopgang’ en ‘zonsondergang’. Zij gebruiken de taal van directe waarneming, en gebruiken de aarde als referentiepunt. Een gerieflijke stijfiguur maakt wetenschap niet ongeldig; en evenmin de Bijbel.

Evenzo werden verzen zoals Psalm 19:7 en 93:1 die door de schrijver duidelijk bedoeld waren als poëtische uitdrukkingen, een letterlijke betekenis gegeven.[4][5]

Vandaag

Vandaag leven we in een wereld waarin het wetenschappelijk establishment sterk bevooroordeeld is ten voordele van het naturalisme (het geloof dat alles kan verklaard worden door natuurlijke oorzaken) en lange tijdperken. Het wetenschappelijke establishment propageert dit geloofssysteem door te beweren dat alles in het universum zijn oorsprong had in een oerknal (‘big bang’), en dat alle dingen het resultaat zijn van evolutie over miljarden jaren. Vele astronomen, wetenschappers en leraren vandaag hebben hun carrière en inkomen gebouwd op het doceren van deze theorieën.

Maar deze ideeën, alhoewel ingenieus (zie bv. Ptolemaeus) en mogelijk plausibel voor atheïsten, zijn beladen met complicaties en contradicties, en zijn gewoonweg verkeerd.[6]

Tezelfdertijd is er een minderheid van wetenschappers, de creationisten, die de tegenovergestelde positie innemen dat de Bijbel een betere verklaring biedt over hoe het universum en het leven tot bestaan kwamen – direct geschapen door God – en dat de bewijzen van ontwerp, het fossielenverslag, enz., precies overeenkomen met wat men zou verwachten als het scheppingsverslag waar is. Al zulke bewijzen worden, zoals in Galileo’s geval, genegeerd, belachelijk gemaakt, achtergehouden of vijandig tegengestaan door het establishment.

En andermaal hebben vele kerkleiders zichzelf toegestaan overtuigd te zijn van de ‘wetenschap’ die gedoceed wordt op de universiteiten. Zij lopen omheen het atheïstische element door te vertellen dat de oerknal, miljarden jaren, en evolutie allemaal compatibel zijn met de Schrift. Dit brengt hen onvermijdelijk ertoe de (creationistische) minderheid tegen te staan.

Dit is zo, want:

1. Zulke kerkleiders hebben als dogma het geloofssysteem en de filosofieën geaccepteerd van niet-christenen (d.w.z. heidense) wetenschappers, zoals Charles Darwin, Richard Dawkins, Stephen Jay Gould, *et al.* Dus, zoals hun 17de-eeuwse voorgangers, gebruiken zij de ‘kennis’ van de dag om de Schrift te interpreteren, in plaats van de Bijbel te gebruiken om de kennis van de dag te evalueren.
2. Zij hangen de meerderheidsopinie aan en verwerpen de minderheidsopinie, ondanks het feit dat er vele observaties zijn die een jonge aarde aanduiden en tegen een oude aarde en universum spreken,[7] en er is geen experiment dat enige evolutionist ooit uitgevoerd heeft (laat staan een herhaalbaar experiment), om de evolutietheorie te observeren, laat staan te bevestigen.

3. Zij verklaren het scheppingsverslag van Genesis weg, als zijnde een mythe, of zij introduceren lange tijdperken in het verslag, maar zij falen erin te realiseren dat Genesis moet begrepen worden in termen van wat de auteur bedoelde. Een directe lezing van de tekst toont aan dat het niet Mozes' bedoeling was om een collectie van mythes neer te schrijven, zoals kampvuurverhalen, zoals vaak beweerd wordt; evenmin zijn de dagen van Genesis 1 bedoeld als een metafoor voor iets anders, zoals lange tijdperken, of een simplistische manier om miljarden jaren te verklaren voor een primitieve cultuur.[8] Nee, de tekst toont aan dat Mozes Genesis schreef als een letterlijk verslag van de geschiedenis van de wereld, vanaf het begin van de schepping tot de aankomst van de Hebreëën in Egypte.

De echte les

Nee, creationisten maken niet dezelfde fout als de Kerk deed in de 17de eeuw, d.w.z. beweren dat de Bijbel iets zegt dat tegengesteld is aan de feiten. Maar de Kerk heeft de les van de geschiedenis niet geleerd en staat er nog steeds op om een populaire wereldbeschouwing als gezaghebbend te beschouwen, in plaats van de Bijbel hoog te achten en toe te staan dat Gods Woord zichzelf verklaart.

Alhoewel de kerkleiders van Galileo's dagen foutief dachten dat de Bijbel een geocentrisch systeem ondersteunt, was er niets intrinsiek atheïstisch aan de notie dat de aarde in een baan bewoog. Bovendien zijn er geen andere bijbelse doctrines die afhangen van de relatieve bewegingen van de aarde en de zon.

Als tegenstelling hiermee betekent de evolutietheorie een atheïstische verklaring van de oorsprongen, en de rechtvaardiging van het anti-God systeem van het seculiere humanisme, dat heden de maatschappij zo doordringt. Ze maakt ook God de auteur van dood en lijden.

Bovendien, christenen die het Genesisverslag niet aannemen als letterlijke geschiedenis, met letterlijke aardse dagen, moeten tal van andere bijbelpassages en -doctrines weg-verklaren, bv. de groene planten als voedsel voor de dieren vóór de zondeval (Genesis 1:30), Jezus' leer dat God man en vrouw maakte "van het begin af" (Mattheüs 19:4), Jezus' leer over het huwelijk gebaseerd op een letterlijke man en vrouw (Mattheüs 19:3-9), Paulus' voorstelling van het Evangelie gebaseerd op het feit dat Adam letterlijk de eerste mens was (Romeinen 5 en 1 Korinthiërs 15), enz.

Dus, de les uit Galileo's wedervaren is dat de Kerk de evolutietheorie zou moeten tegenstaan, omdat de wetenschap evolutie niet heeft bewezen. Evolutie is tegengesteld aan bewezen wetenschap en staat het duidelijke Woord van God tegen.

Redactienoten

- The article by Dr Thomas Schirmacher, *The Galileo Affair: history or heroic hagiography*, *Journal of Creation* 14(1):91–100, 2000, shows that 'Contrary to legend, Galileo and the Copernican system were well regarded by church officials. Galileo was the victim of his own arrogance, the envy of his colleagues, and the politics of Pope Urban VIII. He was not accused of criticising the Bible, but disobeying a papal decree.'
- See also Dr Danny Faulkner's article *Geocentrism and Creation* and other articles under *Astronomy and Astrophysics Q&A*].

Referenties en eindnoten

1. His book *De Revolutionibus Orbium Coelestium (On the Revolutions of the Celestial Spheres)*, published in 1543, challenged Aristotle's (and thus also at that time the Church's) teaching that the earth was the centre of all change and decay, and that around it were the changeless heavens.
2. In the Copernican system the earth and planets circle the sun, with the earth taking one year to do so; in the Ptolemaic system the sun, planets, and stars are all required to circle the earth every 24 hours. A huge problem with the latter system is that the nearest star, Proximus Centauri (also known as Alpha Centauri C), is 4.3 light years away, so that if this star circled the earth every 24 hours, its speed would need to be nearly 10,000 times the speed of light (and much greater speeds would be needed for the more distant stars).
3. Similarly, Joshua was using the language of appearance in Joshua 10:12–13. For a discussion on this miracle, see my article *Joshua's long day: Did it really happen—and how?* *Creation* 19(3):35–37, June–August, 1997.

4. Psalm 19:4–6 metaphorically describes the sun as coming forth from a tent in the heavens, and also personifies the sun both as a bridegroom and as a strong man running a race. One would have thought that even the inflexible literalists of Galileo’s day might have allowed the writer of this Psalm to have meant it to have had a poetical meaning.
5. In Psalm 93:1, the phrase ‘the world also is established, that it cannot be moved’ needs to be read alongside v. 2, ‘[God’s] throne is established of old’, where the same Hebrew word [*kown* = ‘established’] is used and has the meaning ‘set up’, ‘stable’, ‘secure’, ‘enduring’, ‘confirmed’, etc., not ‘immobile’ or ‘stationary’. Likewise the Hebrew word for ‘moved’ (Psalm 16:8, ‘I shall not be moved’, meaning that the writer would not stray from the path of the Lord, not that he was rooted to any one spot.
6. For example, the exponents of the big bang fail to say where the energy originally came from, where the laws of science came from, and what it was that ‘quantum fluctuated’ before there was anything there to fluctuate, and so on—see *What about the big bang?* and *If God created the universe, then who created God?*. Molecules-to-man evolution is contrary to the principles of thermodynamics, as well as to the law of biogenesis (life comes only from life), the fossil record, and much more.
7. See, for example, John Morris, *The Young Earth*, Master Books, Arizona, 1994, and *Evidence for a young world* by Russell Humphreys.
8. Top-flight Hebrew academics, e.g. Professor James Barr of the University of Oxford, are unanimous that the plain meaning that the Hebrew text is intended to convey is that ‘creation took place in a series of six days which were the same as the days of 24 hours we now experience’. (See *Six days? Honestly!*).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

“Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

Claudius Ptolemaeus’ geocentrische systeem (Wiki)